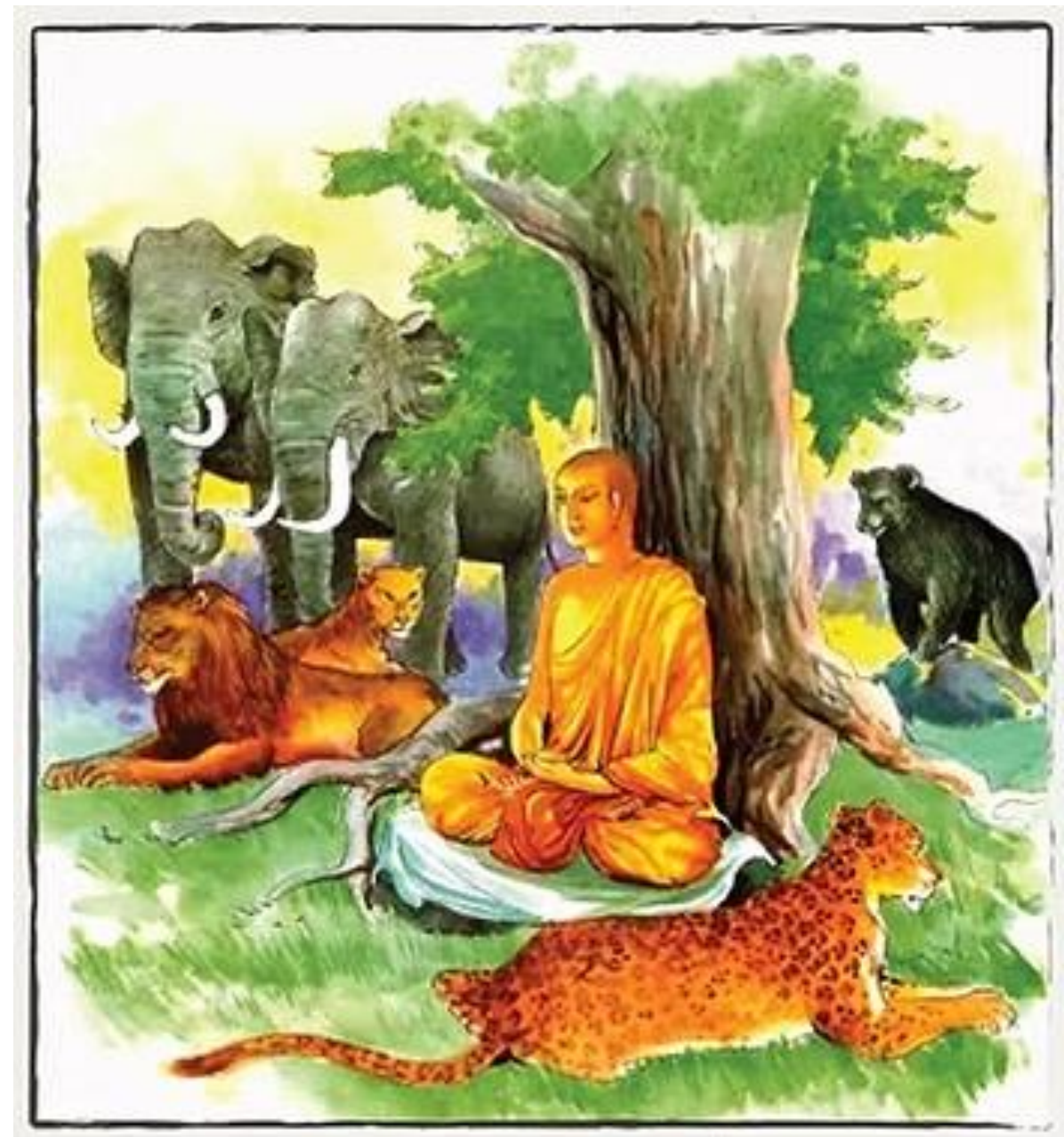

Tích Truyện Pháp Cú – Đại Đức Phục Tâm: câu 38 -39

Tích Truyện Pháp Cú – Đại Đức Phục Tâm:

Câu 38: Đối với kẻ có tâm không ổn định, không hiểu biết Chánh pháp, niềm tin bị dao động thì trí tuệ không hoàn hảo.

Câu 39: Với người tỉnh thức, tâm không nhiễm ô bởi dục, không dao động bởi sân, đã từ bỏ thiện và ác, vị ấy không có sự sợ hãi.

Hai bài kệ Pháp Cú này, Đức Bôn Sư đã thuyết khi Ngài ngự an tại Jetavana (Kỳ Viên), đề cập đến Đại đức Cittahattha (Phục Tâm).

Tương truyền rằng: Thưở ấy có một vị công tử vào rừng để tìm một con bò đi lạc, theo dấu chân con bò đi mãi cho đến cuối giờ Ngọ, công tử mới tìm gặp được nó.

Đuổi cho nó nhập bầy xong, công tử cảm thấy mình vừa đói lại vừa khát. Nhìn thấy cổng Tịnh xá cậu nghĩ rằng: **“Mình vào đây xin cơm nước, thế nào chư Tăng cũng cho”**.

(Trong thời Đức Phật còn tại thế, có vô số thức ăn phụ và canh phát sanh đến chư Tăng luôn luôn).

Sau khi ăn cơm no, uống nước đã khát, rửa tay và súc miệng rồi, công tử đánh lễ chư Tăng:

- **Bạch Ngài! Hôm nay chắc là có thí chủ thỉnh các Ngài đến nhà thọ bát mang về.**
- Không đâu, này ông thiện nam, chư Tăng đi khát thực hằng ngày luôn luôn đều được như thế này.

Công tử suy nghĩ: **“Mình thức khuya dậy sớm, làm việc không hờ tay, cũng chưa có được cơm ngon canh ngọt mà dùng, mình nghe chư Tăng nói ngày nào cũng độ như vậy thì thật là sướng quá. Mình nên đi tu chớ ở nhà làm gì cực khổ quá”.**

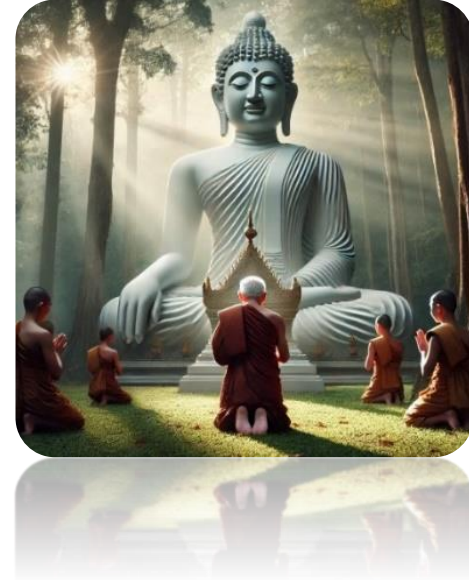
Thế rồi, công tử đến xin chư Tăng cho mình được xuất gia nhập đạo. Khi ấy, chư Tăng đáp: **“Lành thay! Ông thiện nam”.** Và cho công tử được xuất gia ngay.

Thọ Cụ túc giới rồi, tân Tỳ khưu cũng làm hết mọi phận sự lớn nhỏ của một vị Tỳ khưu. Nhờ được thọ hưởng đầy đủ lễ vật phát sanh lên đến chư Thánh Tăng, nên mấy ngày sau vị Sư mới này phát phì.

Khi ấy, vị này nghĩ rằng: **“Thà làm người cư sĩ còn hơn là sống đi trì bình khát thực”.**

Thế rồi, vị ấy lại hoàn tục trở về nhà. Ở nhà làm công việc được vài hôm thì sút ốm trở lại, thấy vậy chàng nghĩ rằng: **“Thà làm vị Sa môn còn hơn ở nhà chịu cực khổ như vậy”.**

Nghĩ rồi, công tử lại đến chùa xin xuất gia.

Cách vài hôm sau, nhà Sư mới lại bắt măn, nên hoàn tục nữa. Nhưng trong lúc tại gia, công tử vẫn lui tới nơi chùa làm phụ các việc hộ Tăng. Một bữa sau, công tử lại bắt măn nghĩ thầm: **“Ta nên xuất gia chớ ở nhà làm cái gì”**.

Thế là, công tử đến đánh lễ chư Tỷ khưu và xin xuất gia lại. Khi ấy, chư Tăng nghĩ công người hộ độ nên cũng chiều lòng cho công tử xuất gia trở lại.

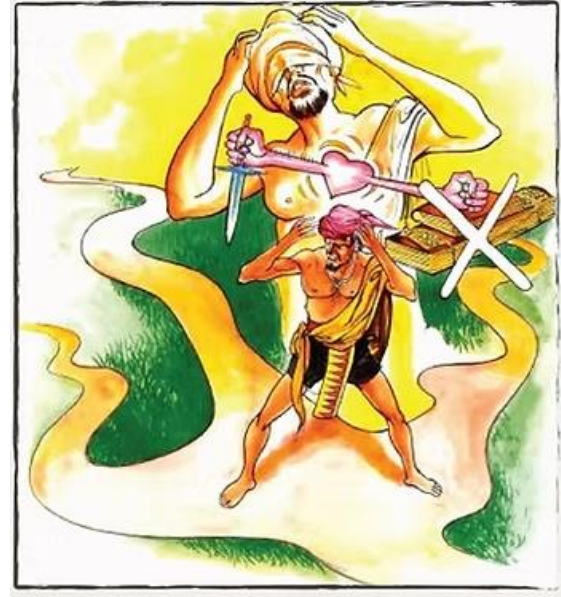
Công tử này đi xuất gia lại tất cả là sáu lần như vậy. Mỗi lần thấy công tử xuất gia thì vị nào cũng nói:

- Ông Sư này bây giờ khắc phục tâm được rồi mới xuất gia hành đạo đó. Vì thế chư Tăng tặng cho vị này danh hiệu Cittahattha.

Trong thời gian Đại đức Cittahattha hoàn tục rồi xuất gia trở lại nhiều lần như thế thì cô vợ có thai.

Đến kỳ muốn xuất gia lần thứ bảy, công tử từ rừng xách đồ phụ tùng mang về nhà, bỏ xuống và nói:

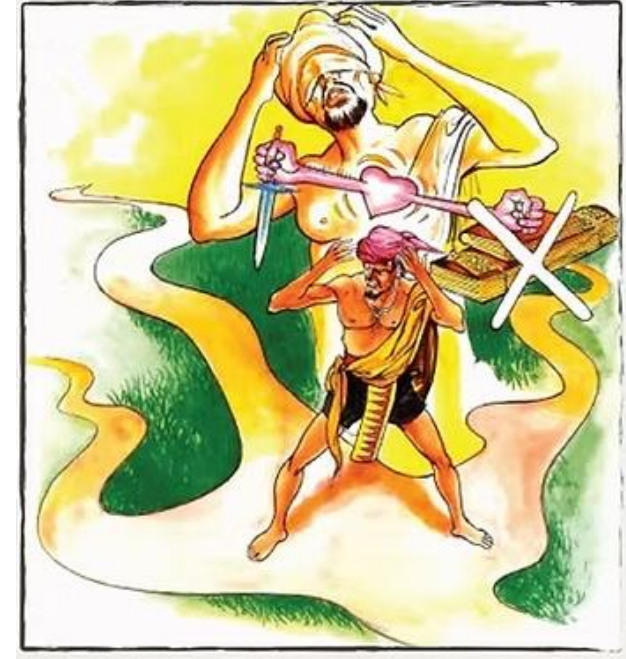
- Ta sẽ đắp y trở lại.

Rồi đi ngay vô buồng, nhằm lúc cô vợ chữa của công tử ngủ mê, cô ta để tuột y nội, thân thể lỏa lồ mà không hay biết, mũi thì ngáy khò khò, miệng thì hả toang hoác, ngó y như thầy ma chết sinh. Công tử ghê tởm, tự nghĩ: **“Đây là Vô thường, Khổ não. Mình đã mấy lần xuất gia lại hoàn tục, cũng tại cái này đây mà mình không tu làm Tỳ khưu lâu bền được”**.

Đoạn công tử lấy y buộc thắt ngang bụng rồi chạy ra khỏi nhà. Khi ấy, bà mẹ vợ đứng bên nhà kế cận, thấy công tử đi vào nhà rồi chạy trở ra, thì tự hỏi: **“Thằng này từ rừng mới về nhà, bây giờ lại lấy y vàng buộc ngang lưng bụng chạy trở ra đi về phía chùa. Tại sao vậy cả?”**.

Bà nhạc vào nhà thấy đứa con gái của mình nằm hờ hang như thế thì biết ngay là: **“Thằng này nhìn thấy tướng con này nằm ngủ phát chán nên bỏ ra đi”**.

Bà đánh thức con gái: **“Dậy đi! Kāḷakaṇṇi (Hắc Nhi), chồng mày thấy tướng mày nằm ngủ, nó chán bỏ đi luôn đó. Từ nay chắc nó không thuộc quyền sở hữu của mày nữa đâu”**.

- Má à! Anh ấy đi rồi anh ấy về nhiều lượt rồi mà, vài bữa đây anh ấy lại trở về, chớ có đi luôn đâu mà sợ.

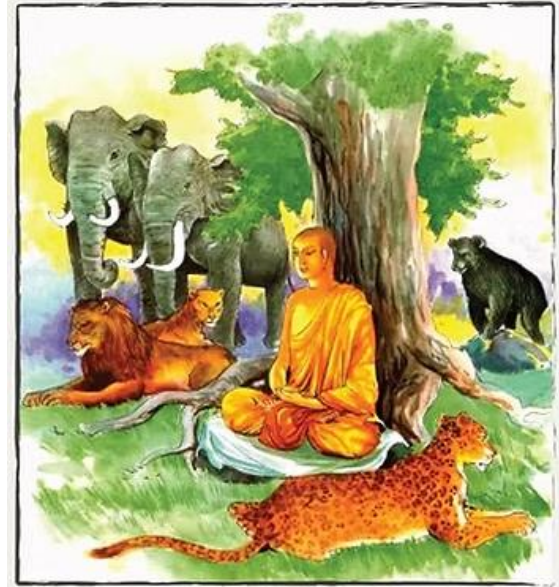

Công tử Cittahattha đi trên đường, chân đặt bước mà miệng cứ lẩm nhẩm thầm: **“Vô thường, Khổ não”**, rồi chứng đạt quả Tu Đà Hườn trong lúc đang đi đường. Đến đánh lễ chư Tăng xin xuất gia, công tử bị từ chối:

- **Chư Tăng không muốn cho ông xuất gia, ông đâu có đủ tư cách là vị Sa môn. Đầu ông cứng như đá mài dao.**
- **Bạch các Ngài, xin các Ngài hoan hỷ từ bi giúp con một lần này nữa mà thôi**

Chư Tăng lại chiều lòng, cho công tử xuất gia, mấy ngày sau Tỳ khưu Cittahattha chứng đắc A La Hán cùng với Tuệ phân tích, chư Tăng không biết việc này, hỏi vị Thánh Tăng mới:

- Này đạo hữu! Kỳ này sao lâu quá đạo hữu chưa trở về nhà.
- **Bạch các Ngài! Hễ còn luyện ái trong tâm thì còn trở về nhà. Ai dứt được tâm luyện ái thì không còn muốn trở về nhà nữa chứ sao!**

Chư Tăng kéo đến bạch cùng Đức Thế Tôn:

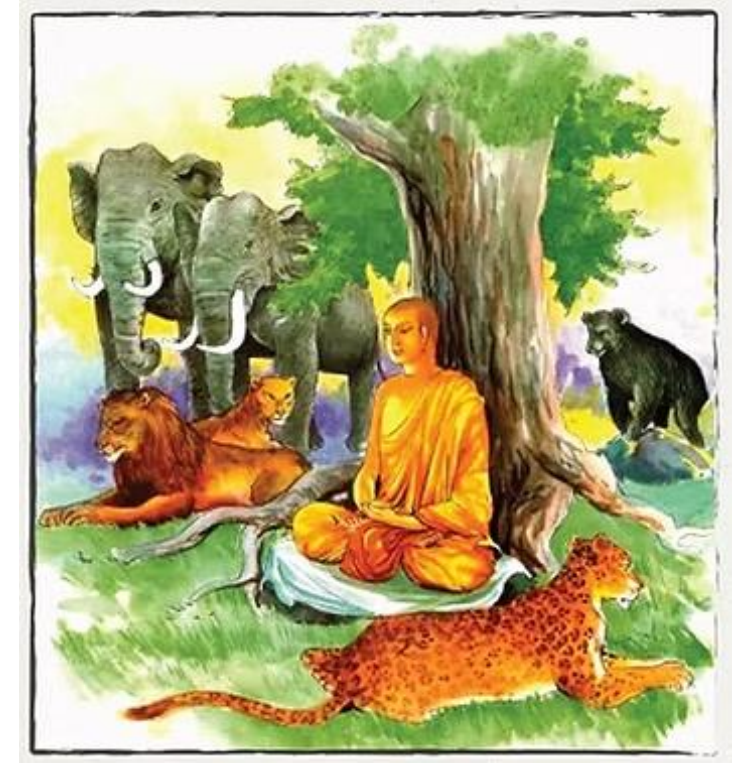
- Bạch Ngài! Tỳ khưu này đã dám nói với chư Tăng như thế. Ông nói như thế tức là ông tráo trở, giả dối phạm đại vọng ngữ.

Nhưng Đức Bổn Sư xác nhận: **“Này các Tỳ khưu! Ông ấy nói đúng sự thật, con trai Ta trong lúc tâm còn bất định, không thông hiểu chánh pháp thì còn đi đi về về. Nhưng bây giờ thì dứt cả việc phước việc tội”**.

Nói rồi Đức Bồn Sư ngâm hai bài kệ như sau:

- Đối với kẻ có tâm không ổn định, không hiểu biết Chánh pháp, niềm tin bị dao động thì trí tuệ không hoàn hảo.
- Với người tỉnh thức, tâm không nhiễm ô bởi dục, không dao động bởi sân, đã từ bỏ thiện và ác, vị ấy không có sự sợ hãi.

Tự nhắc nhở mỗi ngày mỗi phút

Trong đời sống thường nhật,
Bạn có thể đặt ra những câu hỏi
như: **"Nếu hôm nay là ngày
cuối cùng của mình, mình sẽ
sống như thế nào?"**

Điều này không chỉ giúp bạn
chuẩn bị tinh thần mà còn
khuyến khích bạn sống một
cách ý nghĩa và trọn vẹn hơn.

QUAY VỀ NƯƠNG TỰA

- ❖ Con về nương tựa Phật, người đưa đường chỉ lối cho con trong cuộc đời.
Con về nương tựa Pháp, con đường của tình thương và sự hiểu biết.
Con về nương tựa Tăng, đoàn thể của những người sống cuộc đời tỉnh thức. (C)
- ❖ Về nương Phật trong con, xin nguyện cho mọi người,
thể nhận được giác tính, sớm mở lòng Bồ Đề. (1 lay)
Về nương Pháp trong con, xin nguyện cho mọi người,
nắm vững các pháp môn, cùng lên đường chuyển hóa. (1 lay)
Về nương Tăng trong con, xin nguyện cho mọi người,
xây dựng nên bốn chúng, nhiếp hóa được muôn loài. (CC) (1 lay)

